

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויזנפלד שליט"א

רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4102044

בגיל שלושים, אזי מתחיל בחי' יום הרביעי, ואדם בגיל ששים, אזי מתחיל אצלו היום האחרון. והנה חשיבה זו היא בריאה ודי מציאותית, אלא שרוב העולם היו נשברים לרסיסים בחשבם כך, ע"כ לא קיי"ל כבי"ש, ולא משום שבי"ש לא צודקים. שהי צודקים וצודקים, והחי יתן אל לבו. והנה רבינו ז"ל כותב בליקוטי מוהר"ן (ח"א נד, א) וז"ל צריכים לשמור מאד את הזכרון, שלא יפול לשכחה, בחי' מיתת הלב. ועיקר הזכרון הוא לזכור תמיד בעלמא דאתי, שלא יהא בדעתו חי' שאין עולם אלא אחד [כלומר רק העולם הזה, ושכאן יחי' נצח, כדרך רוב העולם שלא חושבים על יום המות ויום הדין וחשבון], וכך ראוי להיות מנהג איש הישראלי שתיקף בבוקר בקיצו משנתו מיד כשיפתח את עיניו קודם שיעשה שום דבר, יזכיר את עצמו תיקף בעלמא דאתי. ע"כ. ומי שיחשוב כך, ויזכור שהחיים חולפים מהר מאד, בודאי ינצל כל רגע מימי חייו באופן אחר, ולא יעשה שטויות שהנה הנה יצטרך לתת על מעשיו דין וחשבון. והנה כל אחד מאתנו צריך להיות מוכן נפשית ליום שהמלך יקרא לו ביישוב הדעת מלא ובחפץ לב לעשות רצון המלך. (ולא כמו שראיתי אנשים שנחשבו לגדולים, ואיבדו לגמרי את היישוב הדעת ברגעי אמת), ואם כך על יום המות, ק"ו על דברים יותר פשוטים וקטנים, כאובדן כסף וכו' שצריכים להיות מוכנים לקבל את רצון ה', וכל ימי האדם צריך האדם להיות מוכן לגזירת המלך ולומר בלבו "רבשע" אם זהו רצונך, ואתה רוצה בכך - בודאי גם אני מרוצה ורוצה בכך". וכי' כשכבר קבעו לו עובדות, והן סופיות, אבל מה שאפשר להשתדל ולבקש רחמים - בודאי שיש להשתדל ולבקש רחמים. ויהי רצון שנצמד תמיד לבורא עולם וממך אליך אברח וימתקו כל הדינים, ויהפכו לשובע שמחות.

בברכת התורה וכמו"ם

שמעון יוסף הכהן ויזנפלד

מדרש

עו והדר לבושה ותשחק ליום אחרון (משלי לא) עו והדר לבושה של תורה ותשחק ליום אחרון אימתי היא שוחקת מתן שכרה לעתיד לבא ממי אתה למד מאברהם על ידי שכתוב בו ושמרו דרך ה' לעשות צדקה זכה לזקנה ואברהם זקן בא בימים (שם ג) אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד בעוה"ז אפילו שהוא בא להשמאל לאדם עושר וכבוד ממי אתה למד מאברהם ע"י שכתוב בו ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט זכה לזקנה ואברהם זקן.

(בראשית רבה נט, ב)

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר חיי שרה לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"ויהיו חיי שרה מאה שנה, ועשרים שנה, ושבע שנים, שני חיי שרה, ותמת שרה" (בראשית כג, א"ב).

כי כל אדם, אפילו יחיה שנים רבות כמה שיחיה, סופו למות, כמו שרואים במציאות, וכמ"ש חז"ל (ברכות ז, א) סוף אדם למות, ואפילו משיח צדקינו יצטרך למות, וכדאיתא בס' חיי מוהר"ן סי' ערה וז"ל העולם סוברים שכשיבוא משיח - לא ימותו, לא כן הוא, אפילו למשיח בעצמו גם הוא ימות, ואמר [רבינו הקדוש ז"ל] זאת ברבים, ע"כ. וכתוב (קהל ז, א) טוב שם משמן טוב, ויום המות מיום הולדתו, ואיתא שיום המות מתחיל מיום הולדו, כי ברגע שהאדם נולד עם קצבת שנים שהוא עתיד לחיות, נמצא מהלידה כבר מתחילה הספירה לאחור לקראת יום המות. וכמובא וכמפורסם מג"ע רבי אברהם ברבי נחמן מטולצ'ין. שבעצם כל אדם הוא נידון למות, ובכל יום נוסע ונוסע לקראת מקום הגור הדין, בשני סוסים אחד שחור ואחד לבן, היינו לילה ויום. האדם מתקדם לקראת המות, לקראת הקבר. שזה בחי' מ"ש חז"ל (אסתר רבא ב) על הפסוק (אסתר ד, ג) ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים... ובכי. ושואל המדרש: וכי יש אבל גדול, ויש אבל קטן? אלא בנוהג שבעולם, כי האבלים אבלם מתמעט והולך עד לשבעת הימים, תקפו - יום הראשון, וכל שהוא הולך ומתקדם הוא נחלש, אבל אבל דהמן, כל מה שהולך ומתקדם מתגבר, מפני שכל יום שהוא הולך ויוצא היו אומרים ישראל "כבר יצא יום אחד מחיינו". לכן האבילות גבר והלך. וזה בחי' מחלוקת בית שמאי ובית הלל במס' שבת (כא, ב) מצות חנוכה נר איש וביתו, והמהדרין מן המהדרין ב"ש

שיעלה במחשבתו

ובכח הראות יש שתי בחינות, כי מי שכתב הראות שלו יפה, יכול לראות מרחוק, ואין צריך להתקרב אל הדבר שצריך לראות. אבל מי שאין כח הראות שלו חזק, הוא צריך להתקרב להתקרב שרוצה לראות, ולהסתכל בו יפה. כן בעבודת השם יתקרב, יש מי שמחו צח, ויכול להתפלל או ללמד כלי עיון. ויש מי שצריך להעלות במחשבתו מקדש שידבר, ואם ידבר מקדש שיעלה במחשבתו, יהיה הדבור בלא מחשקה, והוא בחינת אחר הדברים. וזהו בחינת מחין דקמנות, שהם בחינת דינים. ומי ששכלו צח הוא פגולות המחין, והוא בחינת רחמים וחסדים. כמאמר חכמינו, וזרנו לברכה (ברכות ל"ג): 'גדולה העה שנתנה בין שני שמות, שנאמר: "כי אל דעות ה'". ואל הוא חסד, כמו שכתוב (תהלים נ"ב): "חסד אל כל היום". וה' הוא רחמים, כמו שכתוב (שם ק"ט): "רחמיך רבים ה'". (ליקו"מ עו)

אומרים יום ראשון מדליק שמונה, מכאן ואילך פוחת והולך, ובי"ה אומרים יום ראשון מדליק אחת, מכאן ואילך מוסיף והולך, טעמא דבי"ש כנגד ימים הנכנסים, וטעמא דבי"ה כנגד ימים היוצאים. כי ב"ש ס"ל שהאדם צריך מודעות חזקה מהמציאות. ושהזמן חולף ורץ מהר, ולכן בליל א' דחנוכה דע לך שרק היום לפניך ח' ימים של חנוכה, ולמחרת רק ז' וכו', וע"פ תחטוף ותנצל קדושת ימי החנוכה, כי הנה נכנסים והנה יוצאים ונגמרים. ולפי"ז היה, הגיון, שלפי הנאמר (תהלים צ, י) ימי שנותינו שבעים שנה, שתינוק שנולד נעשה לו יום הולדת עם שבעים בלונים, ולשנה הבאה עם ס"ט, ובגיל ששים, רק עם עשר בלונים, שזה מה שנשאר לו לחיות בסתמא. ובהמשך לכך נוכל לומר שכל עשר שנים של חיים הם כנגד יום אחד בשבוע, וא"כ ילד ביום הולדתו גיל עשר, או אצלו מתחיל יום השנה, ואדם

לע"נ הביכה בת תמו"ע"ה ☆ רפ"ש לפורטונה בת מול

תיקון הכללי

כי אלף שנים בעינינו כיום אתמול (תהלים צ, ד).
כי אלף שנים בעינינו כיום אתמול, כי ועבור.
פי' שכבר עבר - ואשמורה בלילה וכחלום
לילה או כאחת המשמרות של הלילה,
דהיינו: מה שוה האדם, הרי כולו בעל
דמיונות שחושב שיש לו הרבה זמן לחיות,
ודרך העולם לברך אחד את השני 'עד מאה
ועשרים' דבר שכמעט ואינו מציאותי,
ואעפ"כ כ"א מייחל לעצמו אע"פ שבן מאה
שנה - כעובר ובטל מן העולם (אבות פ"ה מ"א),
ואפי' אם באמת בפועל יחיה אדם אלף שנה,
הרי הכל חולף ועובר מהר כיום אחד, כי ימינו
כצל עובר (תהלים קמ"ד, ד). ואם נקשר את
הפסוק עם הקודם, הוה כאומר: שע"י
היסורים האדם מתעורר לחשוב על
תכליתו, ולהבין שהאדם כולם, וזמן חייו
אפי' ירבה ויארך ימים - הכל חולף מהר כלא
הי', וא"כ בהכרח לחשוב על התכלית
ברצינות, מהו התכלית מכל חיי הבלי
עוה"ז, הלא עשיית רצון ה', תורה ומצוות
ומעשים טובים. דהיינו מכיון שכל זמן ארוך
ככל שיהי' חולף מהר - ואזי כאילו אינו, א"כ
אין טעם לברוח לדמיונות ופיתויי עוה"ז, ואין
טעם להתגאות בעולם לא לו. אלף שנים וכו',
ר"ת כסדר ממש, כי אש בך - אך, היינו האש
של תאות והבלי עוה"ז שבך - אך רק למעט
ולגרוע ממך.

(מתוך הספר "שי למורא")

"ואנכי הסתר אסתיר..."

וכל הקשיות והמבוכות שקשה לכל אחד על
צדיקי אמת וכשרי הדור, הכל נמשך מבחינת
תעלומות המחין הנ"ל, ועל-ידי-ה עקר
בחינתו, פי עקר הבחירה הוא על-ידי שאין
מבינים תכף לתרץ בשלמות כל הקשיות
והמבוכות שיש לכל אחד על צדיקי אמת
ותלמידיהם, פי אם היה מבין כל אחד ורואה
בדעתו מיד עצם האמת וגדלת מעלתם
וצדקתם, ואיך הוא יכול לזכות לכל-טוב
אמתי ונצחי על-ידי, בנודאי היה הולך ורץ
על ידיו ועל רגליו להתקרב אליהם
ולהתאבק בעפר רגליהם. אך מחמת
שהאמת נתעלם ונסתר מאד מאד ורבו
החולקים שאומרים מה שאומרים, עד
שמכניסים בלב כל החפצים להתקרב כמה
וכמה קשיות ומבוכות ובלבולים, ובזה תלוי
כל בחירתו, כי בשם שעקר הבחירה בכלל
הוא רק על-ידי שאין מבינים לתרץ הקשיות
שיש בענין הבחירה בעצמה, הינו הקשיות
של הידיעה והבחירה, כמבאר בפנים, כמו-
כן הוא בכל הקשיות והמבוכות שיש לכל
אחד בפרטיות, שעקר הבחירה הוא על-ידי-
זה שאין מבינים זה השכל לתרץ כל הקשיות
שקשה לו על צדיקי וכשרי אמת פני"ל.
(אוצר היראה מחלקת ונצחון אות כט)

בכל יהודי יש נקודה טובה

באמת בודאי יש בכל יהודי נקודה טובה שאין באחרים ושבזה הוא בבחי' צדיק הדור שזה
בחי' משחז"ל (תענית כ"א): אבא אומנא הוה אתי ליה שלמא ממתיתבתא דרקיע כל יומא
ולאביי כל מעלי יומא דשבתא וכו' הוה קא חלש דעתיה דאביי משום דאבא אומנא, אמרי
ליה לא מצית למיעבד כעובדיה עיי"ש, כמב' כ"ז בלקו"א סי' ל"ד ע"ש. שזה בחי' (ישעיה ס)
ועמך כולם צדיקים "כולם" דייקא, כי כל אחד ואחד יש לו נקודה שאין באחרים וכו"ל,
ובשביל הנקודה היקרה שיש בו צריך לומר בשבילי נברא העולם שזה בחי' משחז"ל
(תנחומא בשלח, י) צדיק אחד לפנינו ית' שקול כנגד כל העולם שנא' (משלי י) וצדיק יסוד עולם,
כי כדאי וכדאי לפנינו יתברך לברוא כל העולם בשביל צדיק אחד שיעבדנו כרצונו ית' שזה
בחי' משחז"ל (ברכות י: מאי קהלת יב) כי זה כל האדם, אמר ר' אלעזר אמר הקב"ה כל
העולם כולו לא נברא אלא בשביל זה וכו' שקול זה כנגד כל העולם כולו וכו' כל העולם
כולו לא נברא אלא לצוות לזה, שזה בחי' משי"כ הרמב"ם ז"ל שיתכן שהשי"ת יסבב שמלך
גדול יבנה פלטרין כדי שבבוא היום ינוח איזה צדיק בצלו.

(מתוך הספר "יש מאין")

"ויצא יצחק לטוב בשדה"

כל-מה שרואה האדם שהדינים, שהם שרש בחינת התגברות היצר, מתגבר עליו ביותר,
הוא יצא צריך להתגבר ביותר להרבות ולהפציר בתפלה ובעת יומו, בקדי
להמשיך הצדקה והחסד העליון להמתיק ולבטל תקף הדינים. ועל-כן עקר ההתבודדות,
שהוא שיחה בינו לבין קונו, נאמר אצל יצחק ביותר, כמו שכתוב: "ויצא יצחק לטוב
בשדה", מחמת שהוא מבחינת הדין. ועל-כן הזהירו רבותינו ז"ל ביותר להיות זהיר
בתפלת המנחה יצא, שהיא כנגד יצחק.

(אוצר היראה התבודדות וישוב הדעת אות לח)

תפילה

ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, אלקי אברהם אלקי יצחק ואלקי יעקב,
שתשע ותקבע אמונתך הקדושה בלבנו ובלב כל עמך בית ישראל ותזכנו לאמונת חכמים
בתכלית השלמות באמת לאמתו ונזכה להאמין באמת בחכמים אמתיים דקדושה,
ולתקרב אליהם ולהתאבק בעפר רגליהם, ולשתות בצמא את דברייהם, ולילף בכל
הדרך אשר יורו אותנו ולא נסור מדברייהם ימין ושמאל ותצילנו מהתנגדות שלא ימצא
פי וברעי ובכל ירע עמך בית ישראל, שום צד התנגדות לשום חכם אמתי דקדושה ולא
נגד שום אדם בשר שבעולם מכל שכן שלא אולול בהם חס ושלום רק אפוק לקיים דברי
הצדיקים והחכמים אמתיים, ולאחזו בדרכיהם ולהאמין בהם באמונה שלמה באמת.
(ליקוטי תפילות תפילה נו תשו)

ר' שמשון מהיער

ר' שמשון ז"ל המכנה ר' שמשון מהיער, או ר' שמשון הגדול, התקרב למוהר"ת זצ"ל
בילדותו ממש, ומעשה שהיה כף היה: בהיותו ילד קטן כן עשר שנים נמשך מאד אחר
מוהר"ת, והיה נכנס מדי פעם לפעם לביתו שבברסלב, וגם בשבתות בעת סעודה שלישית
וכיוצא, והיה מאזין לדברי מוהר"ת שדבר עם אנשי שלומנו שבאו לשמע ממנו דברי
התעוררות ויראת שמים. שכניו של מוהר"ת כשראו ילד זה נכנס מדי פעם לבית מוהר"ת
יחד עם אנשי שלומנו ספרו לאביו על דרכו "הגלוזה", ואסר עליו אביו מללכת אל מוהר"ת
ז"ל בדרך. והוא בהיותו ערום ביראה היה מתחמק מאביו מדי פעם בלכתו לישן וכדומה
והולך אל מוהר"ת ז"ל. הגיעו הדברים לידי כף שהשגים עליו אביו שילך לישן עמו וכדי
שיוכל להשגים עליו לבלי לקום ולצאת ללכת אל מוהר"ת ז"ל, והוא במסירותו הגדולה
כשראה שאביו נרדם וישן היה קם בלט ומתלבש והולך לבית מוהר"ת ז"ל.

כשראה אביו שאף זה לא הועיל לו, התחכם עליו ואחר שעלה למטה לישן הלך אביו
והקביא ממנו את בגדיו. כשקם אחר כך ורצה לברח שוב אל מוהר"ת ז"ל בדרך הבחין שאין
לו את בגדיו להתלבש. לרב הרגשו והתעוררותו לקבל פני מוהר"ת, הלך לארון הבגדים
וחפש בגדים איזה שהם, ולא היו שם כי אם בגדים מגשמים של איזה אכרים נכרים (המכנים
בשם סוויטע) שהיו מניחים בגדיהם אצל אביו למשכון עבור הלואה וכדו'. לא הביט על
כבודו, התלבש בהם וקם ויצא מביתו ובא כף אל מוהר"ת ז"ל. בהכנסו נעשה צחוק בין אנשי
שלומנו, כי נכנס מחפש כל כף, כי לא ידעו מכל מה שעבר עליו, אולם מוהר"ת ז"ל בהביטו
עליו הבין כל מה שארע, נענה ואמר לו בעודד: "מסירותו זו עוד תבא לך פעם לשמוש", וסי'
וועט דיי נאך צו נוץ קומען". ילד עקשן נפלא זה גדל והיה עובד ה' מפלג.

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

להערות והארות 7658704 - 052
לקבלת העלון השבועי למייל ערו קשר
במייל netzah.meir@gmail.com

לעילוי נשמות

תמו נת אסתר ע"ה
נלב"ט מ"ו שבט
ת.נ.צ.ב.ה.

נתן וצ'רנה כלאוור ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

יריב בן מניח
חורה בתשובה שלמה